

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/710/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614204397
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:6614204397.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. R. L., s.r.o., P.: XX XXX XXX, so sídlom v C., N. XX, zastúpeného K. - N., s.r.o., so sídlom v C., N. XX, proti odporcovi N. S., bytom D., t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou X. C., tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: N. X. S. K., P.: XX XXX XXX, so sídlom N. H.. X, C., zastúpeného advokátom A.. S. S., so sídlom C., T. č. XX, o zaplatenie 66,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 13C/137/2014-77 zo dňa 05. júla 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,69 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka A.. S. S., advokáta, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXX, vedený v Unicredit bank, a.s., do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 18,86 Eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 16,88 Eura od 4.4.2011 do zaplatenia a vo výške 9,25% ročne zo sumy 1,98 Eura od 4.6.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 21,40 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 66,66 Eura s príslušenstvom ako neuhradenej ceny za poskytované služby na základe zmluvy o pripojení a zmluvnej pokuty, ktorá bola odporcovi vyfakturovaná jeho právnym predchodcom za porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení, ktorú odporca s jeho právnym predchodcom uzatvoril. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 16.01.2015 č. k. 13C/137/2014-65 ustanovil odporcovi opatrovníka na zastupovanie v konaní podľa § 29 ods. 2, 6 OSP. Oznamením zo dňa 03.11.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, a to občianske združenie N. X. S. K., P.: XX XXX XXX, so sídlom N. H.. 7, C.. Na námietku navrhovateľa rozhodol súd prvého stupňa uznesením zo dňa 27.11.2014 č. k. 13C/137/2014-39 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.04.2015 č. k. 4Co/116/2015-71 o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh je podaný dôvodne len sčasti. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli medzi sebou zmluvu o pripojení, teda zmluvu podľa § 43 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách. Podľa tejto zmluvy, ktorej súčasťou sú Všeobecné podmienky, odporca bol oprávnený využívať služby poskytované navrhovateľom (jeho právnym predchodcom) a zároveň povinný uhrádzať faktúry, ktoré mu navrhovateľ za využívanie týchto služieb vystaví. V konaní bolo zistené, že odporca nezaplatil právnemu predchodcovi navrhovateľa riadne a včas cenu za poskytované služby v celkovej sume 18,86 Eur. Na

základe zmluvy o postúpení pohľadávok prešla na navrhovateľa pohľadávka za neuhradené poskytnuté služby v sume celkom 66,06 Eura (vrátane zmluvnej pokuty v sume 47,80 Eura). Vzhľadom k tomu, že dlžnú sumu za poskytované služby odporca neuhradil riadne a včas, vznikol navrhovateľovi nárok aj na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V tejto časti súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 18,86 Eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 16,88 Eura od 04.04.2011 do zaplatenia a vo výške 9,25% ročne zo sumy 1,98 Eura od 04.06.2011 do zaplatenia. Vo vzťahu k uplatňovanej zmluvnej pokute vo výške 47,80 Eur súd prvého stupňa dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute ktoré tvorí súčasť zmluvy o pripojení (bod 3 Zmluvy o pripojení) je pre neurčitosť absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože neobsahuje presnú špecifikáciu všetkých zmluvných dojednaní, ktoré zmluvná pokuta zabezpečuje. Zároveň uviedol, že zmluvnú pokutu možno dohodnúť vždy len ako nepodmienujúcu a nemožno kumulovať dva predpoklady, t.j. napr. porušenie povinnosti dlžníkom aj veriteľom alebo vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu viazať kumulatívne, tak na porušenie zmluvnej povinnosti, ako aj na následné zrušenie zmluvy napr. odstúpením od nej, ako to bolo v prejednávacom prípade. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že vo väčšej miere úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli. Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 18,86 Eura s príslušenstvom, čo predstavuje úspech navrhovateľa 28,29% a úspech odporcu 71,71%, čo predstavuje čistý úspech odporcu a tým aj úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu 43,42%. Teda aj keď odporcovi vznikol nárok na čiastočnú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 OSP, súd mu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol aj o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 OSP tak, že vo väčšej časti úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (vedľajší účastník vstupuje do celého konania, nie len do jeho časti) priznal náhradu uplatnených trov právneho zastúpenia v sume 21,40 Eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca vedľajšieho účastníka v konaní riadne hájil práva odporcu, keď vo veci dôvodne poukázal na nedostatky a neplatnosť zmluvných dojednaní týkajúcich sa zmluvnej pokuty. Súd navrhovateľovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 15 písm. a) a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 21,40 Eura, čo predstavuje 43,42% trov právneho zastúpenia pri hodnote sporu v sume 66,66 Eura. Súd prvého stupňa priznal trovy právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 03.11.2014 (odmena 16,60 Eura + režijný paušál 8,04 Eura), písomné podanie na súd zo dňa 21.11.2014 (odmena 16,60 Eura + režijný paušál 8,04 Eura) t. j. odmenu 33,20 Eura + režijný paušál 16,08 Eura, spolu v sume 49,28 Eura. Celkom priznal súd prvého stupňa náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi v sume 21,40 Eura, čo predstavuje 43,42% náhrady trov právneho zastúpenia zo sumy 49,28 Eura. Ostatné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu považoval súd za neúčelné a nehospodárne.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie má v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalobca ďalej poukázal, že Ministerstvo hospodárstva SR niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Napríklad Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4000 Eur.

Odporca k odvolaniu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že prostredníctvom vyjadrenia vzniesol v prejednávanej veci námietku voči uplatneným zmluvným pokutám a v dôsledku toho nezostávala súdu iná možnosť než žalobu v napadnutej časti zamietnuť. Tieto argumenty považoval vo veci samej za opodstatnené, účelne vynaložené a preto trval na úhrade trov konania, ktoré nepovažoval za neúčelne vynaložené. Upozornenie na neprijateľnosť podmienok, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, z ktorých vyplýva prípustnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom v spotrebiteľských sporoch. Navrhol rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a zároveň si za vyjadrenie k podanému odvolaniu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 20,89 Eur (tarifnú odmenu vo sume 12,50 Eur za vyjadrenie + 8,39 Eur režijný paušál).

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom v časti úspešne domáhal voči odporkyňi zaplataenia istiny v sume 66,66 Eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporkyne vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa (28,29% : 71,71%), na základe čoho priznal úspešnejšej strane odporcu náhradu trov konania vo výške 43,42%. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešnejšieho odporcu priznal 43,42%-nú náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 21,40 Eur.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu.

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 28.11.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu

ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 16,69 Eur. Predmetom odvolacieho konania v prípade vedľajšieho účastníka na strane odporkyne bola suma 21,40 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania. Odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu k odvolaniu voči trovám konania, ktoré bolo podané dňa 18.8.2015. V odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 16,60 Eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 8,30 Eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. K tarifnej odmene prislúcha režijný paušál vo výške 8,39 Eur v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 Eur (8,30 Eur + 8,39 Eur), ktoré odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.